

[Torben Lund]

grænse på 7 år. Mennesker, der har befundet sig her i landet i 7 år, har næsten naturnødvendigt fået en meget tæt tilknytning til vores samfund og vil være integreret på en lang, lang række måder i samfundet. Dertil kommer, at de pågældende også vil have – de fleste vil i hvert fald – familie og pårørende her i landet. Jeg ser ikke de store, principielle betænkeligheder ved det, al den stund vores opholdsgrænse for meddelelse af indfødsret også ligger på 7 år.

Med hensyn til overgangsbestemmelserne vil jeg godt melde mig på det hold, der vil efterlyse en stillingtagen fra justitsministeren til spørgsmålet. Jeg har gennemlæst det forslag til en overgangsordning, som justitsministeren har fremsat, og jeg må sige, at jeg forstår godt ordene i forslaget, men jeg forstår ikke, hvad der egentlig er baggrunden for den overgangsordning. Det virker på mig fuldkommen tilfældigt, at man laver en grænse, der hedder den 1. juni 1983, men jeg vil da godt høre, om justitsministeren allerede her kan sige, hvilke bevæggrunde der har været til at lave en overgangsbestemmelse af den art.

Endelig vil jeg godt sige til hr. Bjørn Elmquist, selv om han tilsyneladende er gået, at jeg synes, det var glædeligt at høre, at man fra venstres side er indstillet på – så langt som hr. Bjørn Elmquist gav udtryk for det – at medvirke til en gennemførelse af mindretallets holdninger på en lang, lang række punkter. Det synes jeg var meget glædeligt, og jeg håber, at det må vise sig også at stå til troende, når vi når til udvalgsbehandlingen.

Knud Lind (FP):

Indledningsvis vil jeg sige til justitsministeren, at det er mit personlige indtryk, at der ikke er et flertal for ministerens lovforslag i lovforslagets nuværende udformning – baseret på de udtalelser, der er faldet i dag fra forskellige ordførere, som mere eller mindre klart har tilkendegivet en støtte til mindretalsudtalelsen i betænkningen. Det er muligt, ministeren opfatter det anderledes, men sådan har jeg altså opfattet debatten i dag. Ministeren befinder sig i et godt selskab hos højesteretspræsidenten og flertalsudtalelsen, men det rokker ikke ved den kendsgerning, at flertallet i folketinget har søgt et andet selskab. Inden man giver samtlige statsløse

opholdstilladelse m.v. – det var jo et spørgsmål, ministeren var inde på – bør man nok skæve lidt til de problemer, der har været i England, og se på den nye engelske indvandrerlov.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg er glad for den debat, vi har haft i dag, og vi har ikke været uvenlige over for ministerens lovforslag. Den debat burde bare have været her noget før. Man startede udvalgsarbejdet i 1977. Man kan spørge: hvem er ansvarlig for den slendrian, der har været her? Ja, det er nemt at sætte mærkat på, for det er jo socialdemokratiet. Det er dem, der hver gang har lappet på de forskellige ting med bekendtgørelser. Sidste gang den 23. maj 1980. Det var det sidste lapperi, der var. Det er jo ikke sådan, at socialdemokratiet ikke har forstået at få fat i de forskellige udlændinge. Man har lavet indvandrerpolitik, og man har lavet »Når du skal stemme første gang« på adskillige sprog. Man sagde så galt: socialdemokraterne tør tage et ansvar. Hvad er det for et ansvar, de har taget for så vidt angår indvandrerpolitik? Det kan være, at den sidste socialdemokrat i salen kan svare på det, da de andre er gået. Hvilket ansvar er det, man fra socialdemokratiet har taget, som man reklamerer så meget med i det, man har skrevet om en indvandrerpolitik? Man har været i stand til at skrive om det på alle de forskellige sprog både til kommunevalget og til folketingsvalget. Man har overhovedet ikke taget noget ansvar for noget som helst. Man har lappet videre med nogle bekendtgørelser; det er, hvad der er sket. Men man har skam forstået at sælge udadtil, hvad det var, socialdemokratiet ville. Men mens man havde magt, som man havde agt, gjorde man det altså ikke alligevel.

Jeg vil godt til slut rose ministeren for, at der i dette lovforslag ikke er så mange ministerbemyndigelser, som der ellers plejer at være. Det er måske en socialdemokratisk dilemme, som er ved at dø ud. Det er en kedelig uskik. Desværre er der nogle enkelte, som ministeren måske kunne rette. Jeg ved, at fru Karen Thurøe Hansen fra denne talerstol har tordnet mod disse ministerbeføjelser, så det er skam helt i de konservatives ånd, at de kommer ud. Jeg vil godt takke for, at der i dette tilfælde er flere klare lovregler, end der er ministerbeføjelser. Normalt plejer det at være omvendt.